



ת"פ 46424/08/22 - מדינת ישראל נגד ט' ר'

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 46424-08-22 מדינת ישראל נ' ר'(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אלכס אחר
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד שגיב אמיר

נגד

הנאשם
ט' ר'
ע"י ב"כ עוה"ד דינה ילז

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן **בשתי עבירות איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, **בעבירת תקיפת סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין **ועבירת היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגורר הנאשם יחד עם הוריו ואחותו בביתם שברחוב 00 ב-----.

בתאריך 09.08.22 ללא כל התגרות מוקדמת מצדו של האב, איים עליו הנאשם בביתם ואמר לו שבכוונתו לשרוף את הבית ולשבור אותו.

בתאריך 11.08.22 על רקע בקשתה של האם מהנאשם להנמיך את המוזיקה, הרס הנאשם במזיד ושלא כדין את שלט הטלוויזיה לאחר שהשליך אותו על הרצפה ושבר אותו. שווי השלט מוערך בכ- 200 ₪.

שבוע עובר לכך על רקע בקשתו של האב מהנאשם להנמיך את המוזיקה, תקף הנאשם את אביו ודחף אותו באמצעות ידיו בחזהו לעבר גרם המדרגות.

כשנה עובר לכך על רקע בקשתו של האב מהנאשם להנמיך את המוזיקה, נטל הנאשם לידי סכין, קרב אותה לבטנו של אביו, איים עליו בפגיעה בשכניו ואמר לו: "שלא ינסו להתקרב לפה, אני אדקור אותם".

מתאריך 11.08.22 עצור הנאשם ובתאריך 20.09.22 הודה בכתב האישום המתוקן.

עמוד 1



ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה בפני בתאריך 20.11.22 במהלכה נשמעו טיעוני הצדדים, הוריו של הנאשם וכן דברי הנאשם עצמו.

המאשימה ציינה במסגרת טיעוניה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, את נסיבות ביצוע העבירות שכאמור נעברו כלפי הוריו ואחותו ואת הפגיעה בערכים המוגנים ועתרה למתחם ענישה של מאסר בפועל שינוע בין 10-24 חודשים, מאסר על תנאי, והתחייבות תוך הפניה לפסיקה רלוונטית.

המאשימה טענה שהנאשם לא הופנה לשירות המבחן ועל כן אין מידע קונקרטי אודות אפשרויות שיקומו והפחתת המסוכנות הנשקפת ממנו. עם זאת לאור העובדה שהנאשם נטול הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר עתרה המאשימה להטלת ענישה ברף התחתון של המתחם.

ב"כ הנאשם ציינה כי מדובר בנאשם בן 27 שנים, ללא הרשעות קודמות, שסיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ושירת כלוחם גם במילואים כאשר העבירות בוצעו על רקע נפשי כפי שבא לידי ביטוי בחוות הדעת הפסיכיאטרית מתאריך 06.09.22 המפרטת את נסיבותיו של הנאשם ומצבו כפי שהיה במועד ביצוע העבירות בסמוך למעצרו.

ב"כ הנאשם הפנתה אף היא לפסיקה אשר תומכת את טיעוניה ובנסיבות העניין עתרה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם שתהיה שוות ערך לתקופת המאסר שיוטל עליו בגין תיק זה לצד ענישה הצופה פני עתיד.

המתלוננים - הורי הנאשם - ליוו את הנאשם לאורך כל ההליך המשפטי. לדבריהם, בקשתם הייתה להפנות את הנאשם לאשפוז בבית חולים פסיכיאטרי לצורך קבלת טיפול והם כלל לא התכוונו לכך שהוא ימצא עצמו עצור מאחורי סורג ובריח. שמעתי את עמדתם בקשר רב, שניהם כאחד ציינו שהם סולחים לנאשם על מעשיו הם לא חשבו שמצבו יתדרדר עד לכדי מעצרו, ציינו שהם מאד אוהבים את בנם שהבין את חומרת מעשיו ומאמינים שהוא אכן מבקש להשתנות ולשנות את דרכיו.

הנאשם טען שהוא מודע לחומרת מעשיו, מתחרט על כך ונוטל אחריות. הוא ציין שהאירוע הוא מעידה חד פעמית, בכוונתו לאחר שחרורו ממאסרו לתקן את דרכיו להתחתן ולקיים חיים עצמאיים.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.



לכשיקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, שכן הגם שלכאורה ניתן לומר שעבירות אלה אינן במדרג הגבוה של עבירות האלימות והרכוש, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שמעשיו של הנאשם כוונו כלפי המתלוננים שהינם הוריו וכלפי רכושם, שבביתם הוא השתכן וחי באותה העת.

הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון והגנה על שלמות גופם ורכושם של חברי התא המשפחתי, הוריו ואחותו, ומעשיו מתבטאים בפגיעה בכבודם ובזכותם של המתלוננים לשלום ושלווה.

לעניין זה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: **"מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד ההדדי. הפרתה של צפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".**

דברים אלה יפים גם לענייננו שכן הורי הנאשם זכאים לביטחון ושלווה בביתם שהוא כאמור מקום מבצר, כך גם הם זכאים לשמירה על רכושם. ראו לעניין זה גם רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לעניין זה כדלהלן: **"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם".**

נסיבות ביצוע העבירות אינן עניין של מה בכך, וודאי כאשר לאחר שהנאשם נטל סכין לידי וקירב את הסכין לבטנו של אביו הוא הגדיל לעשות ואיים באמצעותה בפגיעה בשכניו בכך שאמר **"שלא ינסו להתקרב לפה, אני אדקור אותם".**

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהמצב הנפשי בו היה נתון הנאשם בעת ביצוע העבירות וזאת כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית מתאריך 06.09.22 כאשר מפאת צנעת הפרט לא אפרט את האמור בה.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מתחם ביחס לעבירות איומים שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר עסקין באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל כאשר לעבירת האיום נלוות עבירות של תקיפת סתם או איומים חמורים (ר' למשל ת"פ 43163-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני, עפ"ג 3328-05-15 פלוני נ' פלוני).



מדינת ישראל, עפ"ג 5601-09-17 **אגרוף נ' מדינת ישראל**. ברע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון אישר מתחם עונש שבין 3 חודשי מאסר שיכול יבוצע בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל וזאת ביחס לנאשם שהורשע בכך שאיים על המתלונן שיהרוג אותו ואף דחף אותו.

באשר לעבירות שמבוצעות בתוך המשפחה, מנעד הענישה רחב ומשתנה ממקרה למקרה, לעניין זה ראו ברע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

בת"פ (נצ') 10141-03-21 **מדינת ישראל נ' זועבי** (03.05.21) - הורשע הנאשם בעבירות איומים על גיסתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **חודשיים עבודות שירות בניכוי תקופת מעצרו**.

בת"פ (נצ') 24025-09-17 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (03.1.18) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים והיזק לרכוש, אשר בוצעו כלפי אמו. נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר, בהתחשב באיום שאינו ברף חומרה גבוה כלפי האם ושבירת דלת החדר. חרף גילו הצעיר לנאשם היה עבר פלילי מכביד. **הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת תנאי בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו, ו-4 חודשי מאסר בפועל בתיק זה**.

בת"פ (כ"ס) 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים לאחר שאיים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיה אסיר בכלא. **נקבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי**.

בת"פ (חד') 13372-02-18 **מדינת ישראל נ' קבדה** (12.09.18) - הנאשם הורשע בתקיפה של אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא.

בת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.07.12) - הנאשם הורשע בעבירת איומים שהשמיע כלפי בת זוגו, לאחר שאמר לה כי יהרוג אותה וילדיה יישארו יתומים. נקבע מתחם עונש שנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל. **הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי**.

בת"פ 11562-08-13 **מדינת ישראל נ' י.ר.** - הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו הקשישה, ונדון לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.



נסיבותיו של מקרה זה מובילות למסקנה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים לצד ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר, מדובר בנאשם נטול הרשעות קודמות, והוא נתון במעצר מתאריך 11.08.22. כך גם לקחתי בחשבון לעניין זה את מצבו הנפשי של הנאשם כפי שתואר בחוות הדעת הפסיכיאטרית מתאריך 06.09.22 אשר הוגשה בתיק המעצר.

הורי הנאשם נכחו בכל אחד מהדיונים שהתקיימו בפני והביעו את רצונם העז לסייע לבנם הן במהלך ההליך המשפטי, והן לאחר סיומו ולאחר שחרור הנאשם ממאסרו.

במצב דברים זה, אני סבור שיש לנקוט בענישה מידתית, נקודתית, שמחד תבטא את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת נסיבות ביצוען, את הפגיעה בערכים המוגנים, אך מנגד יהיה בה כדי להעניק לנאשם נקודת אור, אופטימיות ונקודת מוצא לתחילת חיים טובים יותר, משוקמים יותר ובריאים יותר וזאת ככל שהנאשם יבחר לצעוד בדרך זו ולנצל את ההזדמנות שניתנת לו במסגרת הליך זה.

משכך, ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יחושב ממועד מעצרו 11.08.22.
2. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על כל עבירת אלימות שעונשה שנתיים מאסר ומעלה כנגד הגוף או הרכוש ויורשע בה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 3,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני במהלך 3 שנים ממועד שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 5

